

Warszawa, 6 czerwca 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

A 450 13/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22946.

Kl. 33 d, 12/02.

Oscar Kind
(Rodenkirchen, Niemcy).

Uchwyt do pakunków.

Zgłoszono 14 kwietnia 1934 r.

Udzielono 11 marca 1936 r.

Pierwszeństwo: 19 kwietnia 1933 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy uchwytu do pakunków sklepowych i innych pakunków ręcznych, połączonego z podklejonym paskiem papieru, który służy do przymocowania uchwytu do pakunka i jednocześnie do zamknięcia papierowego opakowania pakunku. Znane dotychczas uchwyt do trzymania pakunków są wykonane z kawałka tektury, zaopatrzonego w otwór uchwytowy, a na zagięte brzegi tektury są przyklejone paski papieru podklejonego, służące do połączenia z pakunkiem i przyklejane częścią swej powierzchni, lub też uchwyt stanowi pętlica ze sznurka, przepuszczona przez dwa sąsiednie uszka metalowe, przechodzące przez kawałek papieru i wzmocnione podklejonym kawałkiem tkaniny.

W znanych uchwytach tego rodzaju

miejsce, w którym kawałek papieru nagumowanego ma stanowić połączenie pomiędzy wytrzymałymi na ciągnięcie częściami uchwytu a opakowaniem papierowym, znajduje się zawsze w pobliżu uchwytu, tak iż po naklejeniu papieru na pakunek miejsca sklezione podlegają działaniu naprężeń pod kątem prostym lub też pod mniej lub więcej znacznym kątem w stosunku do powierzchni sklejonnych. Naprężeń tych często nie mogą wytrzymywać miejsca sklezione, zwłaszcza gdy nie są zupełnie suche.

Poza tem przechowywanie tych znanych uchwytów jest bardzo niedogodne, gdyż zwykle tworzą one bezładną płatinę w skrzynkach zapasowych i muszą być wyjmowane pojedynczo. Luźne paski podklejonego papieru w takich uchwytach

zwijają się podczas przechowywania wskutek higroskopijnych właściwości kleju w mniejszym lub większym stopniu, tak iż przy zwilżaniu powierzchni podklejonych trzeba stracić mniej lub więcej czasu i trudu na równomierne zwilżenie. Z tego też powodu osoba pakująca dotykać musi nieraz zwilżonych powierzchni podklejonych, a klejenie się palców utrudnia szybkie pakowanie.

Wynalazek niniejszy dotyczy uchwytu, przeznaczonego do podobnych celów, który nie posiada wspomnianych niedogodności dzięki temu, że pasmo nośne, wytrzymałe na ciągnięcie, jest wykonane w postaci odcinka taśmy, przyklejonego końcami na pewnej długości do paska papieru podklejonego wzdłuż linii środkowej tego paska. Dzięki temu końce taśmy nośnej mogą być przyklejone wraz z paskiem papieru podklejonego wzdłuż odpowiednich powierzchni pakunka w płaszczyźnie jego punktu ciężkości, dzięki czemu siły ciągnięcia taśmy nośnej, nie odrywając paska papierowego, działają stycznie na opakowanie papierowe. Dzięki wynikającemu stąd rozłożeniu ciężaru pakunka na większą powierzchnię zmniejsza się jednocześnie największe miejscowe obciążenie opakowania. Poza bardzo skutecznym wzmocnieniem połączenia pomiędzy taśmą nośną i opakowaniem papierowym otrzymuje się bardzo łatwy wyrób takich uchwytów, dogodne przechowywanie ich i posługiwanie się nimi, gdyż mogą być one wykonane z paska papieru podklejonego i z ułożonej równolegle do niego wytrzymałej na ciągnięcie taśmy, poczem dają się one wspólnie zwijać w sposób, ułatwiający ich użycie, w postaci krążków i mogą być zawsze przygotowane do użytku, gdyż zwilżanie powierzchni podklejonych można skutecznie przy pomocy prostych środków zwilżających, bez dotykania tych powierzchni palcami.

Na rysunku przedstawiono przykład

wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia uchwyt w widoku perspektywicznym, fig. 2 — pakunek również w widoku perspektywicznym z uchwytem według wynalazku, fig. 3 — w zwiększonej podziałce odcinek taśmy nośnej częściowo w widoku z góry a częściowo w przekroju, fig. 4 — przekrój wzdłuż linii IV — IV na fig. 3. Pasek papierowy 1, stanowiący umocowanie uchwytu i jednocześnie zamknięcie opakowania papierowego, jest pokryty na jednej stronie warstwą kleju 2. Płaski taśmowy uchwyt, wykonany najlepiej z wąskiej tasiemki bawełnianej lub jedwabnej, jest przyklejony wzdłuż linii środkowej paska papierowego do powierzchni podklejonej, pozostawiając wolne przerwy tak, iż papier podklejony wystaje z obydwóch stron brzegów taśmy, przyczem kawałek taśmy nośnej, znajdujący się pomiędzy jej miejscami przyklejeniami, jest dłuższy od odpowiedniego kawałka paska papierowego 1. Luźne odcinki pośrednie taśmy nośnej są przepuszczone przez otwory 5 paska papierowego, które dobrze jest połączyć podłużną szczeliną 6; taśmę przewleka się w tym miejscu na niepodklejoną stronę paska papierowego, gdzie tworzy luźną pętlę 7.

Podczas wyrobu takich uchwytów najlepiej jest pasek papieru oraz taśmę nośną odwijać z krążków, na których są nawinięte w dowolnej ilości, przyczem taśmę nośną, po nasmarowaniu jej klejem, dociska się w pewnych miejscach z jednej strony paska po stronie podklejonej. Odcinki pętlicy 7 przewleka się wówczas przez wycięcia, mianowicie otwory 5 i szczelinę 6, za pomocą odpowiedniego narzędzia na długość, odpowiadającą szerokości pętlicy. W razie potrzeby zewnętrzne powierzchnie odcinków taśmy nośnej, przylegające do powierzchni podklejonej, zaopatruje się również w klej.

Po wyschnięciu kleju pasek papierowy, zawierający szereg połączonych ze

sobą uchwytów, zbija się w krążki, jak zwykły pasek papierowy. Z takiego krążka odcina się w razie potrzeby odcinki takiej długości, żeby zawierały pośrodku pętlicę 7, przyczem z obydwóch stron pętlicy wystaje szerszy pasek papierowy 1, wzmocniony podklejoną wąską taśmą nośną 3. Przy użyciu krążka z uchwytami dobrze jest umieścić go w urządzeniu, wykonanem tak, iż przy wyciąganiu paska z krążka pasek ten przechodzi po rolkach zwilżających jego podklejoną powierzchnię.

Zwilżony pasek z uchwytem nakleja się na opakowanie papierowe pakunka 8 w ten sposób, aby obydwie końce odcinka paska zostały przyklejone do dwóch równoległych i przeciwległych powierzchni pakunka na jego zagięciach 9, łącząc te zagięcia nierozłączalnie, natomiast odcinek paska papierowego, znajdujący się pomiędzy otworami 5 pod pętlicą 7 zostaje przyklejony do powierzchni łączącej obydwie przeciwległe boki pakunka. Pętlica 7 stanowi uchwyt do trzymania pakunka.

Aby uniknąć nieregularnego rozrywania paska papierowego 1 wskutek ciągnięcia taśmy 7 w pobliżu otworów 5, pasek 1 zaopatruje się wzdłuż linii 4 w dziurkowania na pewnej długości, tak iż nieuniknione rozerwanie w miejscach 11, wywołane w miejscach sklejenia ukośną składową siłą ciągnięcia, przebiega zawsze wzdłuż dziurkowania 10.

Dopasowanie uchwytu do wielkości kształtów pakunka można osiągnąć jeszcze w ten sposób, że pasek papierowy 1 przerywa się w kierunku poprzecznym w obrębie pętlicy 7 przy naklejaniu paska. W celu ułatwienia przerywania można stosować dziurkowania poprzeczne. W tym samym celu można pasek papierowy już zgóry poprzecinać w tych miejscach, tak iż połączenie pomiędzy odcinkami paska papierowego stanowią odcinki taśmy nośnej 3, tworzące pętlicę nośną 7.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Uchwyt do pakunków, zaopatrzony w przyklejany do opakowania papierowego pociągnięty klejem papier, który jednocześnie zamyka to opakowanie, znamieny tem, że stanowi go płaska giętka taśma, naklejona wzdłuż linii środkowej pociągniętego klejem paska papierowego z pozostawieniem wolnej pętlicy taśmy, dłuższej od odpowiedniego odcinka paska papierowego.

2. Uchwyt według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada przecięcie podłużne w podklejonym pasku papierowym, przez które przewleka się odcinek taśmy nośnej na niepodklejoną stronę tego paska i które jest zakończone otworami poprzecznymi.

3. Uchwyt według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że pasek papierowy w miejscach naklejenia taśmy i wzdłuż brzegów taśmy jest osłabiony na pewnej długości, np. zapomocą dziurkowania, w celu zachowania określonego miejsca rozrywania.

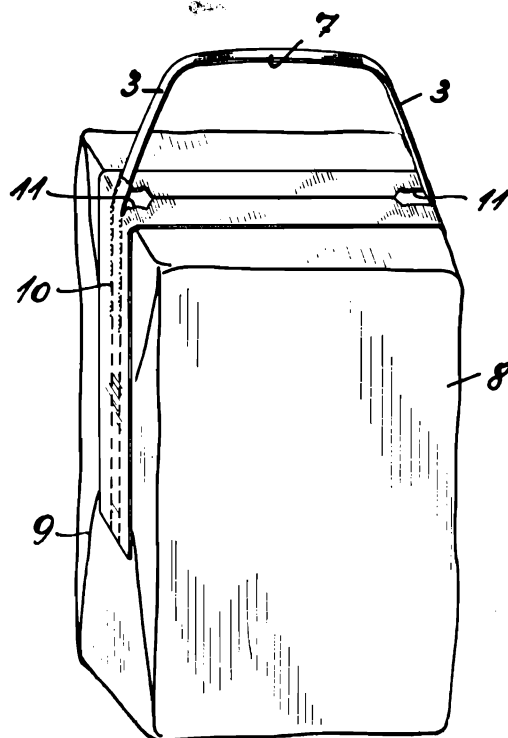
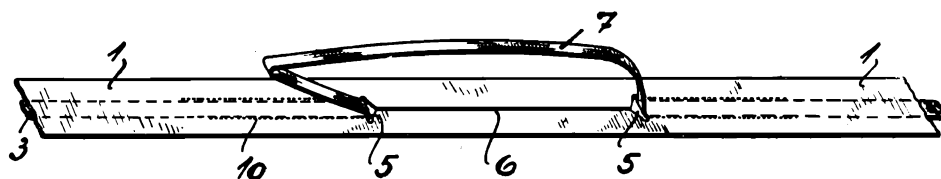
4. Uchwyt według zastrz. 1, znamieny tem, że podklejony pasek papieru składa się z dwóch warstw, pomiędzy którymi jest wklejony odcinek taśmy nośnej.

5. Szereg uchwytów według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że jest wykonany jednocześnie z połączenia podklejonego paska papierowego z taśmą nośną, i następnie zwinięty w krążek, przeznaczony do użytku.

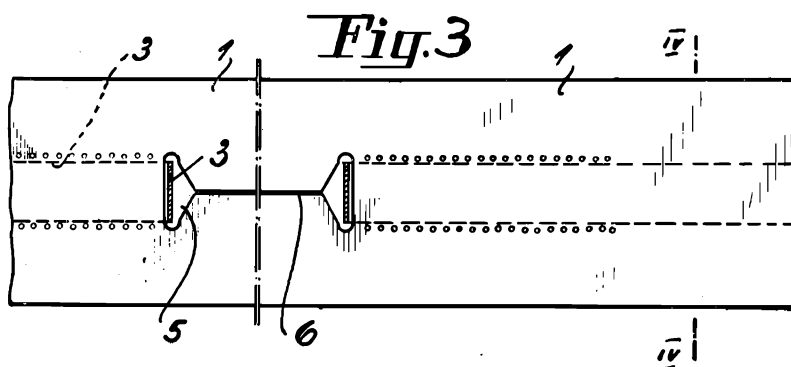
6. Szereg uchwytów według zastrz. 5, znamieny tem, że każdy odcinek paska papierowego, odpowiadający jednemu uchwytowi, jest przerywany albo zaopatrzony w poprzeczne dziurkowanie.

Oscar Kind.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1

Fig.2

Fig.3

Fig.4

